

הַעֲבֹר הַשְּׁתָנָה

דביר חרד

עֲשׂוּ לֹא הִיָּה טִפְשׁ.

יַעֲקֹב לֹא סָתַם עֵקֶשׁ.

אִיךָ עֲשׂוּ וְוִיתֵר עַל הַבְּכוֹרָה בְּכֹזֵאת קְלוֹת,
כְּשִׁי־יַעֲקֹב (כָּף אֹמְרִים) הִבִּין אֶת כְּבֹד הַמְּשֻׁמְעוֹת.

כְּנִרְאָה שְׁעֲשִׂיו חֲשַׁב דְּבַר אֶחָד מִסּוּיִם,
כְּשִׁי־יַעֲקֹב הִבִּין שְׁהַעֲבֹר לֹא מְבִיָּם.
עֲשׂוּ הָאָמִין שְׁאֵת הַנְּעִשָׂה אִין לְהַשִּׁיב,
וְלָכֵן מְכִירַת הַבְּכוֹרָה רִיקָה מִתְּכֹן וְאִין עֲלֶיהָ לְרִיב.

לְעַמְתּוֹ, יַעֲקֹב, הַשְּׁכִיל לְהַבִּין,
כִּי הַעֲבֹר קָיָם אִךְ וְרַק בְּתוֹדַעְתֵּם שֶׁל הַנּוֹכָחִין.
זֹאת אֹמְרַת שְׁאֵם כָּל נוֹכַח יִסְכִּים עַל דְּבַר אֶחָד,
הַדְּבַר יַחֲשַׁב כְּאֵלּוֹ שְׁכַף קָרָה לְעַד.

הַעֲבֹר תְּלוּי בְּמִי שְׁאוֹתוֹ רְאָה,
וְלָכֵן אוֹתוֹ נֶצֶב לְעֶצֶב בְּהַנָּאָה.
לְמֵרוֹת שְׁעֲשִׂיו נוֹלַד לְפָנָיו,
יַעֲקֹב הוּא הַבְּכוֹר – כָּף נִקְבַע מֵעַכְשָׁיו!

בְּעֵצִים, מְכָאן, אָנוּ לְמַדִּים,
כִּי הַעֲבֹר תְּלוּי רַק בְּעֵדִים.
אִם הַעֲדִים יִתְחִילוּ לְחֻשׁוֹב שְׁכַף וְכָף קָרָה,
הַעֲבֹר שְׁתָּנָה וְאַפְלוֹ (אוֹלִי) אִיךָ הַעוֹלָם נִבְרָא.